

LØRDAG 12. NOVEMBER 1966

102962

FOLK OG LAND

Han skal leve - !

Kaptein, fhv. boktrykkerieier, konsulent og free-lanceskribent Jens Christian Gundersen fylte nylig 70 år. Han ble svært hyldet i AFTENPOSTEN. Jeg vil også gjerne hylde ham som en fortiden almenyldig foreteelse . . . Spøk og munterhet er ham ikke fremmed, skriver AFTENPOSTEN. Derfor hyldes «Kapteinen fra Voss» — *Krigeren* som i likhet med mange brave, kjære, landsmenn ble større og taprere eftersom det ble satt mer flukt og stil på militære og andre rapporter. Hertil kom så angivelig innsats i «den illegale presse». Riktignok måtte herr Gundersen som andre kolleger og i full overensstemmelse med Regjeringsadvokatens rettledning til Industriforbundet trykke også for Makthaverne under okkupasjonen. Kanskje han måtte melde seg inn i NS for å berge trykkeriet? Dette har hans brødre i ånden tilgitt ham, lovet være priset . . . Vi hylder i herr Gundersen et meget stort antall norske borgere hvis innsats i de vonde årene først ble oppfunnet da her atter ble lovlig for tyskerreddede litterære etterkrigsprofitorer som f. eks. Sigurd Evensmål, anonyme illegalister og skreddersydde fredsoffiserer med gallasporer og strikk under vristen . . .

— Ja, i herr Gundersen hyldes de ukjente gjerninger av ti tusen illegalister. Ikke minst hyldes alle som viste heroismen hos «folket vårt» ved å sky sitteplasser på trikken ved siden av uniformerte tyskere. Dette er brukt i rettsaker som bevis på nasjonal holdning . . .

Vi hylder herr Gundersens *utvilsomme* kunstneriske begavelse som tegner og maler, som rosverdig nok ikke ville finne plass på Høvikodden. Det hylles i ham en daglig flittig drøvtygger av harmløst leksikalsk stoff i pressen . . . Herigjennom hyldes også mange norske skribenter, hvorav den største nettopp døde . . . I Herr Gundersen roses den kunststuderende turist over den ganske klode. For dette har han ofret alt. Også et tredjegerasjons trykkeri. Men herigjennom hyldes atter Ola Nordmann personlig — Ola Utviklingsland som fortiden finner det lite karrierebefordrende å kaste av hva du evner i de nærmeste krav. — Bortsett fra gift og sement på Norges resterende landbruk og natur . . .

Herr Gundersen hyldes som noe alment i vårt til byene stadig mer rømmende folk, hvor kulturens Evensmoer og andre nu rotter seg så søtt sammen for offentlige midler, om det skulle knipe med det private initiativ . . .

Måtte disse ord — tilsynelatende til herr Gundersen — oppfattes som en honnør til den gescheftige kjerne i det norske folk som seiret i den annen verdenskrig med en tilsynelatende mikroskopisk og bramfri innsats — da den skjedde — og som for et stort antalls vedkommende hverken satte søle eller blod på uniformene. Men *det* var da heller ikke disse utmerkede nordmenns skyld som ikke fant veien til fronten. —

A. L.